

Год. V.

Врой 269.

Варна, априлъ 1929 год.

Цена 1 лв.

вестникъ за култура и общественъ животъ:

Уредникъ: К. Мирославовъ
Редакция — „Шуменска“ 10

Абон. за 1 год. 50 лв.
за 1/2 год. 30 лв.

Излиза 8 пъти седмично
Обяви по споразумение.

Варненски Общински Театъръ

Зала „Съединение“

3 СРЪДА И ЧЕТВЪРТЪКЪ 4

Най-новата българска драма

АЛІБІНА

Драма въ 5 действия отъ ЙОР. ЙОВКОВЪ

Играната съ грамаденъ успехъ въ Народния театъръ.

Сюжетътъ на писата е изъ живота на Добруджа, близъкъ
на Варненци.

Тържествено откриване на представлението
съ катедралния хоръ г. Ал. Кръстевъ

Презъ антрактитъ свири **ФЛОТСКИЯ ОРКЕСТЪРЪ** въ пъленъ
съставъ — Дир. Кап. Касабовъ.

Начало 8 $\frac{1}{2}$ ч. вечеръта.

По едно на седмица

Албена.

Инициативата на Варненския общински театър да постави новата българска пиеса на господинъ Йовкова „Албена“ на своята сцена, слѣд като тя бѣ изнесена отъ Народния ни театър е похвала. Още повече като се има предвидъ, че „Албена“ е единъ огътъ за създаване българска битова драма, па макаръ и несъвършенъ.

Ценното що носи пиесата въпреки своята прости постройка, обикновеностъ на драматическите елементи и на дадените образи е, че тя поставя на изпитание творческите възможности и домогвания на актьора.

„Албена“ има още тѣзи ценности, че покарва въ душата на зрителя една безкрайна нега — индулирана отъ женската красота и магия . . .

Тя ни заговорва на чуденъ езикъ — на вечния езикъ на влюбените, на омаениетѣ отъ женския чаръ за, които каменистия ижъ на живота се превръща въ закъриена отъ сочната гръдъ на Венера градина.

Душата на автора прекарала една безкрайна нощъ въ свѣта на кошмарното, тръгнала по огнените стъпки на Дионосовия духъ погретира една цѣла галерия отъ човѣшки типове, вили погледъ въ онова, що не познава вечното, великото, а търси посредствената хижъ на времененото, тлѣнното. Тукъ Йовковъ ни разкрива какво е влиянието на женската красота върху живота на човѣка, спущане въ свѣта на безкрайната тѣга, болката, вика на сърдцето — залутано въ областа на привидностите, сграбчено отъ порока. Той ни навежда на мисълта, че изключителните явления на свѣта, като войните, паданието на царства, духовното издребняване на индивидите, дохождатъ слѣдствие чара на жената; че красивата жена е въ състояние да сплита разказанието съ грѣха, радостта съ отвращението, истината съ лжата, човѣка съ Бога и дявола; че посредствомъ женската красота се увенчава и туря край на идеала.

Въ „Албена“ има много, тревога, много срадания, много жажда за наслада, много чо-

вѣшко падение и разказание, но въпреки това драматическиятъ конфликтъ се носи отъ три лица. Центъръ на пиесата е хубавата Албена, която има тайни връзки съ Нягуль. Двамата се лудо обичатъ и мечтаятъ за щастие. Куцаръ честенъ работникъ се научава за измената на жена си и дълбоко страда. Настанва сериозенъ конфликтъ между Куцаръ и Нягуль. Отъ душевно сътресение Куцаръ лежи боленъ. Нягуль почти предъ очите на Албена задушава Куцаръ. На края и двамата пристъпници изповядватъ своя грѣхъ предъ селените. Така се очертава действието на пиесата, покрай което се описватъ характерите на една цѣла серия отъ селски типове събрани въ спокойно тракащата се воденица, дошли за да съмѣлятъ брашно, попийнатъ и се полюбуватъ на красотата на Албена.

Най-веренъ образъ е Куцаръ. Той е обединенъ въ неговата преданостъ къмъ труда въ неговата семейна привързаностъ. Тукъ наистина автора е проникналъ въ душата на българския селенинъ, въ великата му любовъ къмъ земята и всѣкидневенъ животъ на сърдцето. . .

Останалите образи не сѫ цѣлостни и не сплитатъ магичната светлина на първия въ себе си. Но, тѣй или иначе „Албена“ е една интересна пиеса на която буйното въображение на Йовкова — зрѣлъ балетристъ е успѣлъ да придае една художествена жизненостъ и елементи на драматическа творба.

Ние поздравяваме нашия театъръ за поставянето на „Албена“. Българскиятъ пиеси трѣба да се изнасятъ на нашата сцена, защото съ това ще се подпомогне развитието на българската драма. Обществото трѣба да я посети и то още повече като се има предвидъ, че Варненския общински театъръ е първия и провинционаленъ такъвъ, който следъ Народния театъръ е поставя на своята сцена.

Зимановски

„Морско Ехо“

Най-разпространения, специаленъ рекламиенъ в-къ, който предпочитатъ търговците.

По случай празниците на най-износни условия.

Редакция и администрация ул. „Шуменска“
10 — печатница Добри Тодоровъ.